

Venjingar hjá Frelsunnarher- og KFUK-skótunum

Á jubileumsvikuni hjá Klaksvíkari býi sóu vit ein dagin nakrar gentuskótar á gøtuni og fingi at vita frá teimum, at tær vóru úti í Grøv í húsunum hjá Klaksvíkari KFUK skótunum og høvdu venjingar.

Dagin eftir varð farið út til teirra at fáa eitt prát, og fyrsta, vit varnaðust, var, at tær vóru í ymsum búnum og sjálvandi snúði fyrsti spurningur okkara seg um hetta.

„Jú, vit eru Frelsunnarher- og KFUK-skótar.“

Líkist arbeið tykkara, og hava tit nógvi í felag?

— Ja, arbeiðið okkara er á sama bógvi, bæði handaliga og andaliga, vit hava sama loysunnarorð: Verjið og tænið. Hvat viðvíkir felagsskapinum, kundu vit ynskt, at arbeið meira saman, men tað sær út sum dagligdagurin hevur nóg mikið í sjálvum sær, tó nakað hava vit havt saman. Fyrstu landsleguna her á landi í 1961 uppi við Sundsbrúna við gráum og grønnum skótum frá táverandi skótastøðum. Tað vóru ógloymandi dagar, eisini fingi vit loyvi sjálvar at gera ein útvarpsending frá hesi legu. Eitt árið vóru KFUK-skótar við Frelsunnarherskótum til landslegu í Noregi.

Fleiri venjingar hava vit haft saman, bæði fyrri skótar og leiðarar, t.d. høvdu vit í 1980-1981 smæruvenjingina saman, samsvarar Gillawellvenjingina hjá dreingjaskótunum, henda venjing, sum

er tann størsta og bert fyrri liðleiðarar hevur nógvar skrivligar uppgávur og síðan eina viku í tjaldlegu, har stórir dentur m.a. verður lagdur á hvussu væl vit arbeiða saman, hvussu vit duga at finna uppá.

— Og nú eru tit so á venjing her?

— Ja, men vit hava beint nú havt eina aðra venjing frammanundan.

Venjingin 8.—12. august var úti á Dali á Viðareidi.

32 luttakarar vóru við frá ymsum skótastøðum. Hesa ferðina vóru tað danskir venjarar, sum skipaðu fyrri. Tað vóru Bente Hyldal úr Birkerød og Anne Lise Holm úr Kasturp.

Veðrið var av tí fagra, so alt kundi fara fram uttandura, tað var tjaldlega.

Málið við venjingini var fyrri tað fyrsta at fáa skótarar at byggja upp leguplássid av tí, vit eiga í náttúru okkara og síðan at klára einfalda matgerð av tí, sum vit kunnu útvega av landsins gróðri, t.d. skuldu genturnar sjálvar fara á seiðaberg at fáa sær til ein døgurða (men fongin hesa ferðina tosa vit ikki um) tó fisk komu tær við, hann varð so tilgjørður og síðan royktur í sjálgjörðum roykikamari. Síðan stoktu tær eisini fisk, spentan á træpettum og ein dagin vóru lambstjógvi steikt á báli.

Ymsikt viðv. tilvirkan av ull var á skránni og tær gjørdur ein heilan vev av

Her er fundur á skránni. Skótar umrøða ymisk gerðarmál, sum skal fara fram henda dagin

træpettum og til vevnaðin varð nýtt uppríkið tógvi.

Umframt hetta varð sjálvsagt vanligt skótararbeiði tikið við, so sum orientering, marsing, fyrstahjálpi og ikki at forgloyma: á hike vóru genturnar eisini.

Venjingin úti í Grøv 12.—14. august

12. og 14. august er fyrri titlingaleiðarar og so at siga meginparturin av arbeiðnum fer fram innan-dura. Lært verður at leggja til rættis: ársskrá, mánaðarskrá og fundarskrá fyrri ein seinrapart,

eitt vikuskifti o.s.fr. Harafturat verður stórir dentur lagdur á sangir og spøl. Hetta seinasta er ein týðandi táttur innan titlingaheimin, tá hugsað verður um aldurin hjá gentunum: 7—10 ár.

Eisini á hesi venjing varð gjørt nógvi burtur úr evning. Viðv. tilfarinum varð aftur her undirstríkað at nýta hetta úr náttúru okkara umframt alt tað, vit meta annars sum burturkast.

Donsku venjarnir skipaðu eisini fyrri her.

3. venjingin var á KFUK vikuskiftið

2.—4. september

Luttakarnir 46 í tali hesu ferðina vóru frá teimum ymsu skótastøðunum.

Venjarar vóru Selma Viðstein, Tóra Joensen og Jona Henriksen.

Fyrsta kveldið varð greitt frá kumpassi og korti. Genturnar lærdu at brúka kumpassi og at lesa kort.

Leygardagurin: Fyrst var ein stutt endurtøka av tí, ið lært var. Síðan vitjaðu vit Veðurstøðina, sóu ballónina fara upp og fingi frágreiðing henni viðv. Aftaná inn á sjálva støðina og sóu, hvussu arbeiðt varð har. Ógvuliga áhugavert. Fyrstodumað-

urin Jákup Apol og starvsfólkið vóru sera bliðir og fyrrikomandi.

Heimaftur varð gingið eftir skitsu, sum genturnar samstundis skuldu tekna ymiskt inn á. Ein stuttlig venjing.

Seinrapartin varð farið á Kallanes, hagani varð ein long og drúgv uppgáva við kumpassinum.

Um kveldið hugnaðu vit okkum.

Sunnumorgunin varð lært at máta. Aftaná guðstænastu og døgurða endaði henda bæði góða og stuttliga venjing.

Frelsunnarher skótar hugna sær á legu í Viðareidi, sum skótar í felag gjørdur í summar

Jona Henriksen lærir her ein bólk, ið hevur fingið uppgivið eina rutu á korti